



The long kiss goodnight

En we gaan nog niet naar huis, nog lange niet, nog lange niet.....

Tijd is een rekbaar begrip, en op dit moment proberen we uit alle macht om hem stil te zetten. En hoe meer je dat probeert, hoe slechter het lukt. Vandaag is echt omgevlogen. Na de wentelteefjes vanmorgen (die waren er nog niet van gekomen; en ook dat is een traditie die we moeten koesteren) zijn we vertrokken naar Bladel. We doen elk jaar een spel in het dorp voordat de kinderen hun geld mogen uitgeven bij Intertoys en Kruidvat. Dit jaar was het spel een vossenjacht. Een forse groep van de leiding zat verkleed in het dorp, op de meest onverwachte plekken. Zo stonden er een tijger in de dierenwinkel en een giraffe in Kruidvat! Vervolgens was het tijd voor het lupa (vaste kamp-afkorting voor lunchpakket) en kon er geshopt worden. Er is weer een hoop troep van eigenaar verwisselt, maar er zitten natuurlijk ook altijd juweeltjes tussen. Bij thuiskomst (want het mag duidelijk zijn, het kampgebouw voelt voor de meesten van ons inmiddels echt als thuis) zijn we begonnen aan de voorbereidingen voor de Bonte Avond. En dat werd dit jaar goed aangepakt. U verdient allen een compliment voor de kleding die de kinderen meegekregen hebben voor deze avond want het zag er echt chic uit. Alle kinderen zijn over de rode loper de zaal binnengegaan waarbij zij door paparazzi belaagd werden. Die foto's krijgt u vast nog wel eens onder ogen. Daarna begon het stukjesfeestje. We hebben liedjes, quizen en een tableau vivant voorbij zien komen. Alles natuurlijk doorspekt met korte "chips en colapauzes". Eén van de hoogtepunten van de avond zat aan het einde van het variétédeel. Het afscheid van de zestienjarigen. Helaas moeten vier van onze bloedjes, Britt, Mirjam (op kamp vele jaren uitgesproken als Meersjem), Femke en Tom, ons verlaten omdat zij inmiddels de leeftijd van zestien jaar bereikt hebben. Dat was een moment waarbij vrijwel niemand het droog hield (en zeker de leiding niet). Alle vier hadden zij een speech voorbereid die blijk gaf van het grote plezier dat zij de afgelopen jaren aan kamp beleefd hebben. Ook hebben zij ons een filmpje laten zien met daarin beelden van henzelf op kamp in de afgelopen jaren. Ik kan u vertellen dat hier echt niemand het droog bij hield. Tenslotte hadden zij voor alle leden van de leiding een persoonlijk woordje voorbereid en een cadeautje gekocht. Jankmomentje nummer drie... Na al deze emotie zijn we begonnen aan het echte feest, de disco. Het lastig om uit te leggen waarom die zo ongelofelijk leuk is hier, vooral omdat we, objectief bekeken, niet zulke bijzondere liedjes draaien, zoals Ojalele van K3. Maar geloof ons, wij maken denk ik per jaar maar één feestje van dit kaliber mee! We hebben de avond (voorlopig?) afgesloten met een broodje shoarma en nog een keertje extra K3. Nu maar afwachten of de avond echt afgesloten (haha, leuke grap....).

Morgen naar huis. Helaas. Maar we proberen het te rekken waar we kunnen.

Bij de bus morgen staat trouwens een jubilaris. Mevrouw Bazuin, moeder van onder anderen oud hoofdleder André, oma van onder meer oud-kampkinderen Ilse, Esther en Arjen en huidige kampkinderen Tessa, Ruben en Inge, staat morgen voor de veertigste keer bij de binnenkomst van de bus! Toch niet iets om zomaar aan voorbij te gaan dachten wij.

Tenslotte nog een nabrander. We hebben tijdens de Bonte Avond de inschrijving voor 2015 (kampeerboerderij D'n Hazelaar in Eersel) geopend. Uw kind kan zich dus meteen na thuiskomst inschrijven. En we vinden ze allemaal zo leuk, we zien hun aanmeldingen met smart tegemoet!

Tot morgen bij de bus!

Leiding en kinderen van HKZ-kamp 2014



Vossenjacht in het dorp



Kampdoop nieuwe leiding



Kampdoop nieuwe leiding

Kampdoop nieuwe leiding

Bonte avond







